

Gn 18,1-5.9-10a Tři muži – Boží poslové u Abrahama a Sáry
L 2,1-15 Narození Ježíšovo
(slovo na Půlnoční 24. 12. 2006 sbor Praha 4 – Krč, Jindřiška Buttová)

Sestry a bratři,

slavíme tuto noc s mnoha věřícími na celém světě narození jedinečného dítěte – úžasného člověka a současně Božího Syna Ježíše.

To Bůh sám v něm přišel na naši zem, mezi obyčejné lidi, do našeho hříchem porušeného světa. To Bůh sám vzal na sebe naši chudobu (je i vnitřní chudoba!, nejen hmotná, majetková), naši slabost a zranitelnost, naši lhostejnost, nenávist i zlo.

Znameními toho jsou zabouchnuté dveře před těhotnou Marií a Josefem, chlév a krmítko pro zvěř, chlad noci, chudí pastýři, ale především hrozící všudypřítomné zlo představuje šílený, krutý Herodes se svými primitivními vojáky, zoufalý nářek matek a otců, mrtví nevinní chlapi do dvou let věku v Betlémě a celém okolí.

Boží dimenzi, skutečnost, že Ježíš není obyčejné dítě, ale také vtělený Bůh sám, nám v událostech jeho narození symbolizují **andělé**.

O narození Ježíše by se nedověděli pastýři a od nich další lidé bez andělské zvěsti: „Nebojte se, hle zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“ (L 2,10)

S anděly se setkáváme v mnoha biblických příbězích. Poprvé při vyhnání lidí z ráje (cherubové s plamenným mečem střeží cestu ke stromu života – Gn 3,24).

Slyšeli jsme čtení ze SZ z knihy Genesis o návštěvě tří mužů u Abrahama a Sáry. Abraham obdivuhodně ihned rozpoznal, že to nejsou obyčejní neznámí muži, nýbrž Boží poslové – proto jim běží vstříc, sklání se před nimi, zve je k sobě, je srdečný a pohostinný. Boží poslové mu vyřizují radostnou – a pro starší manžele neuvěřitelnou – novinu: Tvá žena bude mít syna.

V tomto příběhu vystupují andělé jako lidé – muži bez křídel, myjí se, jedí, pijí. Jinde se mohou stát neviditelnými (2Kr 6,17) nebo mohou létat (Iz 6,6).

Boží služebníci (andělé) mají významnou roli také v Novém Zákoně a provázejí Ježíšův pozemský život od samého jeho počátku.

/Anděl Marii zvěstuje, že z Boží moci počne a porodí syna a dá mu jméno Ježíš, L 1,26nn. Anděl přikazuje Josefovi uprchnout do Egypta, Mt 2,13. Andělé obsluhovali Ježíše po jeho pokušení na poušti, Mt 4,11. Andělé zvěstují ženám u prázdného hrobu, že byl Ježíš vzkříšen, L 24,4./

Andělé mohou působit kdekoli – v chrámě (L 1,11 – předpověď nar. Jana Křtitele), v obyčejném domě (zvěstování Marii), pod širým nebem – v přírodě, na poušti, dokonce na hřbitově (u Ježíšova prázdného hrobu).

Naše české slovo anděl pochází z Ř angelos = posel. Je tak označen každý, kdo nesl a nese nějaké poselství, zprávu, novinu – podle Bible Boží poselství. Nikde v Písmu však není andělům prokazována božská úcta. Jsou pouhým stvořením, jsou vždy v pozadí, vyslanci – poslové Boha, mají služebnou funkci – vedou lidi, něco důležitého oznamují – vyřizují, ochraňují, něčemu zlému zabraňují.

Sestry a bratři, jsou jistě nebeské andělské bytosti, neviditelné síly dobra v Božích službách. Ale jsou také LIDÉ – andělé. Nemusejí být anděly natrvalo, mohou být Božími posly jenom v určité důležité chvíli, v nějaké situaci. Nebo jsou s člověkem nějakou dobu a

potom z jeho života mizí. (Podobně jako Abrahamovi hosté se zvedli a odešli jinam. Gn 18,16. A Abraham je nemohl zadržet.)

I my se setkáváme s lidmi – anděly a ani to třeba nepoznáme, jenom vnímáme, že nám ti lidé nesmírně pomáhají, že setkání s nimi nebyla náhoda, že byli posláni do našeho života.

Na druhou stranu také my možná máme být, smíme být anděly pro druhé. Ale to musíme být plně v Božích službách, vnímat, co od nás On chce a vnímat druhé lidi. Nyní o Vánocích buďme anděly – posly, kteří vyřizují radostnou zprávu o narození Ježíše Krista!

Na závěr vám chci říci nádhernou myšlenku, která mi byla nedávno sdělena:

Lidé jsou andělé – s jedním křídlem. K tomu, aby mohli vzlétnout, se musejí dva obejmout.